

Opponensi vélemény Flórián Dávid építészhallgató diplomatervéhez
A diplomaterv címe: Sárkányhajó klub - Győr

Dáviddal 2012 nyarán találkoztam először, amikor építőtábori csapatvezetőként koordinálhattam a munkáját. Akkor egy tóparti kis építmény volt a feladat. Úgy látszik a víz továbbra is kíséri Őt, viszont az álló vízből, azóta folyó lett, és úgy tűnik, hogy a vizet most nem csak nézzük.

A diplomaterv választása során erős személyes indíttatás vezetett a sárkányhajó evezős klubhoz, Dávid maga is űzi a sportot. A saját csapatának valós igényei alapján fogalmazódott meg benne a program.

A győri evezőselet pontos ismeretének segítségével és a tudatos helyszínelemzések konklúziójaként esett a választás a belvárosból éppen még gyalogos távolságra eső Rába parti részre. A Rába ezen szakasza amúgy is a sárkányhajósok felségterülete.

A választott terület a városból kifelé haladva folyamatosan táguló, kiszélesedő ártér, gátakkal szegélyezve mindkét oldalon. A választás jónak tűnik. Egyfajta határállapotot jelez. A természet és az épített környezet egészséges határzónája.

A helyszínen jelenleg egy időszakos működésű szórakozóhely található. Az ártérben építkezés alaptípusaként, lábakra állított formában. A diplomázó a meglévő épület elbontásával számol és a lábakra állítással szemben az épített környezet és az ártér határára, a gát vonalára épít. Új helyzet alakul ki. Tetszik a visszahúzó magatartás és a folyó távolsága sem hat zavaróan, sőt megmarad az a természetes érzés, hogy a vízhez le kell menni, a csónakot le kell vinni. A hajók vízre helyezése ilyen távolságra már önmagában is egy közösségformáló tényező és nem utolsó sorban: edzés!

Ügyesen kihasználva a szintkülönbségből adódó ziccert az épület tömegileg két jól elkülöníthető részre tagolódik. A földgát folytatásaként megjelenő, mérnöki műtárgyakat idéző vasbeton podesztre és a töltéskoronára helyezett, visszahúzott tömegre. Így a ház mérete is szerényebbnek tűnik, nem terheli pluszban az amúgy is mozgalmas csomópontot. A ház tömegének kettősségét leköveti az anyaghasználata is. A vasbeton lábakra ültetett tömeg szerelt szálcement burkolatos, sávos rézbetétekkel tagolva a visszaugró részeken. A szándék lekövethető, a tömeg egyszerű, formailag letisztult.

A töltéskorona szintjén lévő visszahúzott bejárat előtt megfelelő teresedés alakul ki, ami az épület bejárat tere és a lecserélt gyalogos közműhid fogadó tere is egyben. Kedvező kényszertalálkozás ez.

Az épület alapkonceptiója világos és érthető. Jó a gondolat. A központi kétszintes átrium szépen szervezi a ház tereit. Az udvar hol szétválasztja, hol finoman egymás mellé rendeli a gondosan elkülönített, a közösségi klubélethez és a sportoláshoz kapcsolódó funkciókat. Amíg a sport terei inkább befelé fordulnak, a munkára koncentrálnak, addig a közösségi terek teljes felületen a vízre nyitnak, szintben is elkülönülnek. A következetesség a klubhelyiségnél talán lazulhatott volna egy kicsit, ezen a ponton indokolatlannak tartom a vízi látvány korlátozását, és a túlzott befelé fordulást.

A mélysínt a szezonon kívüli edzéseknak ad helyet, szintén az átrium köré csoportosítva az edzőtermet és az evező tanmedencét, térben lekövetve az edzések menetét. A kiszolgáló funkciók és az edzőterem közötti szintkülönbség jól tagolja a tereket és igazi közösségi élményt adhat a pár lépcsőfokos lelátó rész. Elsőre kevésnek tűnt az egy hajónyi alaprajzi terület, de 3-4 hajó egymás felé helyezésével 60-80 emberről beszélünk, ami kibővíthet az ártérbe helyezett időszakos beton csónaktárolóval. Azt hiszem ez elegendő lesz.

A földalatti építésnek mindig alapvető problematikája a természetes fény és a friss levegő. A belső udvar ezeket is igyekszik orvosolni. De talán célszerű lett volna maximalizálni az udvar bevilágító felületét, ez a teljes mélyszínti átláthatóságot is segítette volna. A kiszolgáló funkciók is nyugodtan elbírtak volna pár síkban tartott felülvilágítót, ha másért nem, de legalább a biológiai lábnyom miatt, hogy 100 év múlva is lehessen hol evezni.

Általános diplomajelenség, hogy amikor az ember saját kedvelt témáját választja, óhatatlanul is elrugaszkodhat a valóságtól, túlzásokba vagy éppen idealizált megoldásokba futhat. Ez természetes, de úgy érzem Dávidnak sikerült a kereten belül maradnia még a költséges épületszerkezeti megoldások ellenére is. A diplomamunkája összességében egy lelkiismeretes, érett, komplexen gondolkodó alkotóról tanúskodik. Arányos terek, tiszta, funkcionális megoldások részletes műszaki tartalommal.

Gratulálok neki és kívánom, hogy hasonló alázattal foglalkozzon a feladataival a jövőben is. Lehet felcsavarni a hajó orrára a sárkányfejet, indulhat az ütemes dobolás Csü Jüan emlékére.

A diplomatervet jó szívvel elfogadásra javaslom!

Budapest, 2016.01.25.

Frikker Zsolt
építész